

Abi Bu Ne

– Arzeni · 28 Kasım 2011

Çarşiden aşşığı inirdim,
Önüme bir uşah çıktı,
Ufak tefek üsti yırtık ve
Elleri gogorli (kirli) idi.
Belinde boya sandığı;
"Abi boyiyim mi ?" dedi.
Heç yüzüne bahmadım.
Epeyce gettim.
Birden, ufaklığım ahlıma geldi.
Ben de, boyacılıh yapmışım.
Ben de, bu günleri yaşamışım.
Ele birden geri döndüm;
"Gel gardaş boya" dedim.
Uşanın gözleri fal daşı gibi açıldı.
Fırçayı aldı eline
Sallamaya başladı,
O boyadı ben boyadım.
O salladı ben salladım.
Yirmibeş sene önceki bendim.
Biraz silkindim, gendime geldim.
"Adın ne ?"
"Ahmet, ağabegi"
"Okula gidirmisen?"
"Yoh"
"Niye ?"
"Ben ohumadım,babam ohutmadi."
"Heç ele olur mi ? Ohumadan,etmeden"
"Para yoh ağabegi ben neydim?"
"Eve ekmeh lazım,sekkiz gardaşım var"
"Anam heste,babam sakat"

Gözleri birden elimdeki poşete ilişti.
Hemen gözlerini çehti.
Çıhardım portakal, muz, avagado verdim.
"Portakal, muz tamamda bu ne ki ağabegi? " dedi.

"Avagado " dedim.
"Ne gadosi ağabegi,yiyilir mi ?"
"He, heç yemedin mi ?"
"Muz bilem yememiřtim, buni nerden yiyim?" dedi.
Benim ki de lüzumsuzluh, hele sorduğum soriye bah?
Ele utandım, ele utandım yerin dibine girdim.
San ki baban görmiřti.
Görmemiřliginde belesi ...

Nedense, birden ahlıma bizim uřahlar geldi.
Oni yemem, buni yemem
Oni geymem, buni geymem
Çıhattım beş lira verdim
"Yoh ağabegi o çoh, benim hakkım bi lira" dedi.
O dedi ben öldüm...
Biz nasi insanıh,biz nasi müslümanıh?
Vay ki vay...
Sandığı topladi "ey ahşamlar " dedi ve getti.
Getti ama
O getti, ben de gettim...

Selim Adım

Not: Yaşanmış bir olaydan esinlenerek Erzurum ağzı ile yazılmıştır.